

ஹரிபாட்

1. தேவாசியே த்வாரீ உபா க்ஷணபரீ.

தேணே முக்தி சாரீ ஸாதியேல்யா.

ஹரி முகே ம்ஹணா ஹரி முகே ம்ஹணா.

புண்யாசீ கணனா கோண கரீ.

அஸோனீ ஸம்ஸாரீ ஜிஹ்வே வேகு கரி.

வேத ஸாஸ்த்ர உபாரீ பாஹ்யா ஸதா.

ஞானதேவ ம்ஹணே வ்யாஸாசியே குணே.

த்வாரகேசே ராணே பாண்டவா கரீ.

ஹரி முகே ம்ஹணா ஹரி முகே ம்ஹணா.

புண்யாசீ கணனா கோண கரீ.

(i). தேவாசியே - இறைவனின், த்வாரீ - வாசலில், உபா - நிற்பது, க்ஷணபரீ - நொடிப்பொழுது!

தேணே - அதுவே, முக்தி - முக்தி, சாரீ - நான்கு, ஸாதியேல்யா - அடைதல்!!

இறைவனின் வாசலில் நொடிப்பொழுது நின்றாலே போதும் நான்கு வகையான முக்திகளும் கிடைத்துவிடும்!!

(ii). ஹரி - ஹரி, முகே - வாயால், ம்ஹணா - சொல்வது, ஹரி - ஹரி, முகே - வாயால், ம்ஹணா - சொல்வது!

புண்யாசீ - புண்ணியம், கணனா - எண்ணிலடங்காத, கோண - யாரால், கரீ - முடியும்!!

ஹரி என்று வாயால் சொல்வதினால் ஏற்படும் புண்ணியத்தை யாரால் கணக்கிட முடியும்!!

(iii). அஸோனீ - இருந்த இடத்திலேயே, ஸம்ஸாரீ - உலகியல் வாழ்க்கை, ஜிஹ்வே - நாக்கு, வேகு - வேகமாக, கரி - செய்தல்!

வேத - வேதங்கள், சாஸ்த்ர - சாஸ்திரங்கள், உபாரீ - மேலே, பாஹ்யா - கைகள், ஸதா - எப்போதும்!!

உலகியல் வாழ்க்கையில் இருந்து கொண்டே வேகமாக ஹரி நாமத்தை சொன்னால் வேதங்களும், சாஸ்திரங்களும் கைகளால் எப்போதும் உன்னை உயர்த்தி வைக்கும்!!

(iv). ஞானதேவ - ஞானதேவ மகராஜ், ம்ஹணே - கூறுகிறார், வ்யாஸாசியே - வியாசர், குணே - குறிப்பு!

த்வாரகேசே - துவாரகையின், ராணே - மன்னன், பாண்டவா - பாண்டவர்கள், கரீ - வீடு!!

ஞானதேவன் கூறுகிறேன் வேத வியாசரின் குறிப்பைக் கொண்டு துவாரகையின் ராஜாவாக இருந்தாலும் பாண்டவர்களின் வீட்டில் இருந்தான்!!

2. சஹு வேதி ஜாண ஸாஹி ஸாஸ்த்ரீ காரண;

அடராஹீ புராணே ஹரிஸீ காதி.

மந்துனீ நவனீதா தைஸே கே அனந்தா,

வாயா வ்யர்த கதா ஸாண்டி மார்க.

ஏக ஹரி ஆத்மா ஜீவ ஸிவ ஸம,

வாயா தூ துர்கமா ந கால் மன.

ஞானதேவ பாட ஹரி ஹா வைகுண்ட,

பரலா கனதாட ஹரி திஸே.

(i). சஹு வேதி - நான்கு வேதங்கள், ஜாண - புரிதல், ஸாஹி - ஆறு, ஸாஸ்த்ரீ - சாஸ்திரம், காரண - காரணம்!

அடராஹீ - 18, புராணே - புராணம், ஹரிஸீ - ஹரி, காதி - பாடல்!!

நான்கு வேதங்கள் புரிந்து கொண்டதும், ஆறு சாஸ்திரங்கள் காரணம் காட்டுவதும், 18 புராணங்கள் பாடுவதும் ஹரியை தான்!!

(ii). மந்துனீ - கடைதல், நவனீதா - வெண்ணை, தைஸே - அதுபோல, கே - எடுத்தல், அனந்தா - எண்ணிலடங்கா, வாயா - வீண், வ்யர்த - வீண், கதா - கதை, ஸாண்டி - கைவிடுதல், மார்க - மார்கம்.

கணக்கற்றவைகளிலிருந்து வெண்ணையை கடைந்து எடுப்பது போல் கடைந்தெடுத்த கதையை (ஹரியை) கைவிடுதல் / வீணிலும் வீணே / முற்றிலும் வீணே!!

(iii). ஏக - ஒன்று, ஹரி - ஹரி, ஆத்மா - ஆத்மா, ஜீவ - ஜீவன், ஸிவ - சிவன், ஸம - ஸமம்!

வாயா - வீண், தூ - நீ, துர்கமா - கஷ்டமான, ந - கூடாது, கால் - ஈடுபடுதல், மன - மனசு!!

ஒரே ஆத்மாவான ஹரியே, ஜீவனிலும், சிவனிலும் சமமாக இருக்கிறது! ஆகையால் நீ வீணான கஷ்டமான பாதையில் மனசை ஈடுபடுத்தக்கூடாது!!

(iv). ஞானதேவ - ஞானதேவர், பாட - சொல்வது, ஹரி - ஹரி, ஹா - உடைய, வைகுண்ட - வைகுண்டம்!

பரலா - நிரப்புதல், கனதாட - எல்லா இடத்திலும், ஹரி - ஹரி, திஸே - அனுபவம்!!

ஞானதேவன் சொல்லுகின்றேன் ஹரியே வைகுண்டம்!

எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஹரியை அனுபவிக்கிறேன்!!

3. த்ரிகுண அஸார நிர்குண ஹே ஸார,

ஸாராஸார விசார ஹரிபாட.

ஸகுண நிர்குண குணாஞ்சே அகுண,

ஹரிவீண மன வ்யர்த ஜாய.

அவ்யக்த நிராகார நாஹீ ஜ்யா ஆகார,

ஜேதோனி சராசர ஹரிஸீ பஜே.

ஞானதேவா த்யானீ ராமக்ருஷ்ண மனீ,

அனந்த ஜன்மோனீ புண்ய ஹோய.

(i). த்ரிகுண - முக்குணங்கள், அஸார - உண்மை இல்லாத, நிர்குண - குணங்கள் அற்றவன், ஹே - இதுவே, ஸார - உண்மை!

ஸாராஸார - உண்மையும் உண்மையற்றதையும், விசார - விசாரிப்பது, ஹரிபாட - ஹரிபாடு!!

முக்குணங்கள் (சாத்வீக, ராஜச, தாமச) மாயை, குணங்களை கடந்தவனே உண்மை!

ஆகையால் உண்மை, மாயை இரண்டையும் விசாரித்து புரிந்து கொண்டு ஹரி நாமம் பாடு (அல்லது) ஹரி நாமம் பாடினால் உண்மை எது, மாயை எது என்ற புரிதல் தானாக கிடைக்கும்!!

(ii). ஸகுண - ரூபம், நிர்குண - குணங்கள் அற்றவன் (உருவமற்ற), குணாஞ்சே - குணங்கள் உடைய, அகுண - குணம் அற்றவன்!

ஹரிவீணே - ஹரி இல்லாமல், மன - மனசு, வ்யர்த - தேவையற்றது, ஜாய - போய்விடும்!!

உருவமாகவும் உருவமற்றதாகவும், குணங்களிலிருந்தும் குணங்கள் இல்லாதவனாக இருப்பதை முழுமையாக தெரிந்து கொண்டாலும்!

மனதிலே ஹரி இல்லாமல் போனால் தெரிந்துகொண்டதனைத்தும் வீணாகிப் போய்விடும்!!

(iii). அவ்யக்த - ஆத்மா வெளிப்படுவதற்கு முன் சூனிய நிலை, நிராகார - உருவமற்றது, நாஹீ - இல்லை, ஜ்யா - யாருக்காக, ஆகார - உருவமுள்ள!

ஜேதோனி - யாரிடமிருந்து, சராசர - பிரபஞ்சம், ஹரிசீ - ஹரியை, பஜே - பஜனை.

பிரபஞ்சம் தோன்றுவதற்கு முன் இருந்த சூனிய நிலையாகவும், உருவமற்றதாகவும், யாருக்கும் எதுவும் செய்யாதவனாகவும், அனைவருக்கும் உதவுவதற்காக உருவமோடு இருப்பவனாகவும், பிரபஞ்சமாகவும் இருக்கும் இது யாரிடமிருந்து தோன்றியதோ அந்த ஹரி பஜனை செய்!!

(iv). ஞானதேவா - ஞானதேவர், த்யானீ - தியானம், ராமகிருஷ்ண - இராமகிருஷ்ண, மனீ - மனசு!

அனந்த - எண்ணற்ற, ஜன்மோன் - ஜென்மங்களில், புண்ய - புண்ணியம், ஹேராய - பண்ணியது!!

ஞானதேவராகிய நான் எண்ணற்ற ஜன்மங்களில் செய்த புண்ணியங்களின் விளைவாக என்னுடைய மனதில் இராமகிருஷ்ணனை தியானிக்கிறேன்!!

4. பாவேவீண பக்தி, பக்திவீண முக்தி,

பளேவீண சக்தி போலூ நயே.

கைஸேனி தைவத பிரஸன்ன த்வரித,

உகா ராஹே நிவாந்த ஸிணஸீ வாயா.

ஸாயாலே கரிஸீ பிரபஞ்ச தினனிசீ,

ஹரிஸீ ந பஜஸீ கவண்யா குணே.

ஞானதேவ ம்ஹணே ஹரிஜப கரணே,

துடேல தரணே பிரபஞ்சாஞ்சே.

(i). பாவேவீண - உணர்வு இல்லாத, பக்தி - பக்தி, பக்திவீண - பக்தி இல்லாத, முக்தி - முக்தி!

பளேவீண - பலமில்லாத, சக்தி - சக்தி, போலூ - சொல்லு, நயே - வேண்டாம்!!

உணர்வு இல்லாத பக்தி வீணானதே, பக்தி இல்லாமல் முக்தி இல்லை!

இந்த பலமில்லாத சக்தியை கூற வேண்டாம்!!

(ii). கைஸேனி - எப்படி, தைவத - தெய்வம், ப்ரஸன்ன - தோன்றுவது, த்வரித - வேகமாக / விரைவாக!

உகா - அமைதி, ராஹே - இருத்தல், நிவாந்த - சமாதான, ஸிணஸீ - சோர்வு / களைப்பு, வாயா - தேவையற்றது!!

எப்படி தெய்வம் வேகமாக தோன்றும்!

ஆதலால் சோர்வு அடையாமல் அமைதியாக, சமாதானமாக இரு!!

(iii). ஸாயாலே - முயற்சி, கரிஸீ - செய்தல், பிரபஞ்ச - பிரபஞ்சம், தினனிசீ - இரவு பகல்!

ஹரிஸீ - ஹரிக்காக, ந - கூடாது, பஜஸீ - பஜனை, கவண்யா - எதற்காக, குணே - காரணம்!!

பிரபஞ்சத்துக்காக இரவு பகல் முழுவதும் முயற்சி செய்கிறாய்!

எந்த காரணத்திற்காக ஹரியை பஜிக்கக்கூடாது!!

(iv). ஞானதேவ - ஞானதேவர், ம்ஹணே - சொல்லுகிறேன், ஹரிஜப - ஹரி ஜபம், கரணே - செய்கிறேன்!

துடேல - உடைதல், தரணே - தடைகள், பிரபஞ்சாஞ்சே - பிரபஞ்சம் / சம்சாரம் / உலகியல்!!

ஞானதேவனாகிய நான் சொல்லுகிறேன் ஹரி ஜபம் செய்தால்!

சம்சாரத்தில் உள்ள தடைகள் உடைந்துவிடும்!!

5. யோகயாக விதீ யேணே நோஹே ஸித்தி,

வாயாசி உபாதி தம்ப தர்ம.

பாவேவீண தேவ ந களே நி:ஸந்தேஹ,

குருவீண அனுபவ கைஸா களே.

தபேவீண தைவத திதல்யாவீண ப்ராப்த,

குர்ஜேவீண ஹித கோண ஸாங்கே.

ஞானதேவ ஸாங்கே த்ருஷ்டாந்தாசீ மாத,

ஸாதூசே ஸங்கதீ தரணோபாய.

(i). யோக - யோகம், யாக - யாகங்கள், விதீ - விதிகள், யேணே - போன்ற / ஏனைய, நோஹே - கிடைக்காது, ஸித்தி - ஸித்தி / சந்தோஷம்!

வாயாசி - ப்ரயோஜனமற்றது, உபாதி - விளைவு, தம்ப - தம்பட்டம் / பீத்தல், தர்ம - தர்மம்!!

யோகம், யாகம் இவற்றை கடைபிடிக்க ஏற்பட்ட விதிகள் போன்றவற்றை கடைபிடித்து வெற்றி பெற முடியாது!

விளைவாக ப்ரயோஜனமற்ற தம்பட்டம், பீத்தலே கிடைக்கும்!!

(ii). பாவேவீண - உணர்வு இல்லாதது, தேவ - தெய்வம், ந - இல்லை, களே - அறிதல், நி:ஸந்தேஹ - சந்தேகமில்லாமல்!

குருவீண - குரு இல்லாமல், அனுபவ - அனுபவம், கைஸா - எப்படி, களே - அறிதல்!!

பாவம் இல்லாமல் தெய்வத்தை சந்தேகமில்லாமல் அறிந்து கொள்ள முடியாது!

குரு இல்லாமல் அனுபவம் எப்படி கிடைக்கும்!!

(iii). தபவீண - தவம் இல்லாமல், தைவத - தெய்வம், திதல்யாவீண - கொடுப்பினை இல்லாமல், பிராப்த - புண்ணியம்!

குர்ஜேவீண - அன்பு இல்லாமல், ஹித - நல்லது, கோண - யார், ஸாங்கே - சொல்வது!!

தெய்வத்திடம் தவம் இல்லாமல், புண்ணியத்தின் கொடுப்பனை இல்லாமல்!

குரு இல்லாமல் இருந்தால் நல்லதை (கெட்டதை) யார் சொல்வார்!!

(iv). ஞானதேவ - ஞானதேவர், ஸாங்கே - சொல்வது, த்ருஷ்டாந்தாசீ - கண்கூடாக, மாத - ஸாதுக்கள் வசிக்கும் இடம்!

ஸாதுசே - ஸாதுக்கள், ஸங்கதீ - கூட்டுறவு, தரணோபாய - தடையிலிருந்து உபாயம்!!

ஞானதேவர் கண்கூடாக அனுபவத்தில் சொல்கிறேன்!

ஸாதுக்களின் கூட்டுறவே ஸம்சார தடைகளை நீக்குவதற்கு உபாயமாகும்!!

6. ஸாதுபோத ஜாலா தோ நுரோனியா டேலா,

டாயீச முராலா அனுபவ.

காபுராசீ வாதீ உஜளலீ ஜ்யோதி,

டாயீச ஸமாப்தீ ஜாலீ ஜைஸ்.

மோக்ஷரேகே ஆலா பாக்ய வினடலா,

ஸாதுசா அங்கிலா ஹரிபக்த.

ஞானதேவா கோட ஸங்கதீ ஸஜ்ஜனீ,

ஹரி திலே ஜனீ வனீ ஆத்மதத்வீ.

(i). ஸாது - ஸாதுக்கள், போத - போதனை, ஜாலா - செய்தால் / நடந்தால், தோ - செய்ய, நுரோனியா - மனப்பதிவு, டேலா - உடைந்துவிடும்!

டாயிச - அதே நேரத்தில், முராலா - உள்வாங்குதல், அனுபவே - அனுபவிக்கிறான்!!

ஸாதுக்கள் போதனை செய்தால் அது மனப்பதிவை உடைத்துவிடும்!

அதே நேரத்தில் அனுபவம் உணரப்படும்!!

(ii). காபுராசீ - கற்பூரம், வாதி - (தீபத்) திரி, உஜளலீ - எரிதல், ஜ்யோதி - சுடர் ஒளி!

டாயிச - அதே நேரத்தில், ஸமாப்தி - மறைந்தது, ஜாலீ ஜைஸீ - அதுவாக ஆகிவிடுதல்!!

கற்பூரம், திரி, சுடர், சுடர் ஒளி!

அனைத்தும் அந்த நேரத்தில் மறைந்து ஒரு ஜோதியாக ஆகிவிடுகிறது!!

(iii). மோக்ஷரேகே - மோட்ச ரேகை, ஆலா - வந்து, பாக்யே - அதிர்ஷ்டம், வினடலா - மகிமை!

ஸாதுசா - ஸாதுவின், அங்கிலா - கடைப்பிடித்து, ஹரிபக்த - ஹரி பக்தன்!!

மகிமை வாய்ந்த பாக்கியமான மோட்சம் என்னும் ரேகை வரவேண்டுமென்றால்!

ஸாதுக்களை கடைப்பிடித்து / பின்பற்றி ஹரி பக்தன் ஆனால் தான் முடியும்.

(iv). ஞானதேவா - ஞானதேவர், கோட - பேராசை, ஸங்கதீ - ஸங்கம், ஸஜ்ஜனீ - ஸாதுக்களுடைய ஸங்கமம்!

ஹரி - ஹரி, திஸே - அனுபவம், ஜனீ - ஜனங்கள், வனீ - வனங்கள், ஆத்மதத்வீ - ஆத்ம தத்துவம்!!

ஞானதேவராகிய நான் பேராசையுடன் ஸாதுக்களின் ஸங்கத்தில் சேர்ந்து!

ஜனத்திலும், வனத்திலும் ஆத்ம தத்துவமான ஹரியை அனுபவிக்கிறேன்!!

7. பர்வதாப்ரமானே பாதக கரணே,

வஜ்ரலேப ஹோணே அபக்தாஸீ.

நாஹீ ஜ்யாஸீ பக்தி தோ பதித அபத்த,

ஹரிஸீ ந பஜத தைவஹத.

அனந்த வாசாள பரளதீ பரள,

த்யா கைலா கோபாள பாவே ஹரி.

ஞானதேவா ப்ராண ஆத்மாஹா நிதான,

ஸர்வாகட பூர்ண ஏக நாந்தே.

(i). பர்வதாப்ரமானே - மலையளவு, பாதக - பாவங்கள், கரணே - செய்பவன்!

வஜ்ரலேப - வஜ்ரம் போல் பலம் வாய்ந்தது, ஹோணே - ஆகிவிடுதல், அபத்தாஸீ - பக்தி இல்லாதவன்!!

மலையளவு பாவம் செய்தாலும், செய்து கொண்டிருப்பதாலும்!

அது வஜ்ரம் போல் பலமாகி இருப்பதால் பக்தி இல்லாதவன் ஆகிறான்!!

(ii). நாஹீ - இல்லை, ஜ்யாஸீ - ஒரு நபரைக் குறிக்கும் (எவருக்கு), பக்தி - பக்தி, தோ - அவர்கள், பதித - ஆகிறான், அபக்த - பக்தி இல்லாதவன்!

ஹரிஸீ - ஹரியை, ந - இல்லை, பஜத - பஜனை, தைவஹத - பரிதாபப்படக்கூடிய / துரதிஷ்டவசமானவன்!!

யாருக்கு பக்தி இல்லையோ அவன் பக்தி இல்லாதவன் ஆகிறான்!

ஹரி பஜனை செய்யாதவன் பரிதாபத்துக்குரியவன்!!

(iii). அனந்த - எண்ணிலடங்கா, வாசாள - வெட்டிப்பேச்சு, பரளதீ - அர்த்தமற்ற, பரள - மீண்டும் அர்த்தமற்ற!

த்யா - அவர்கள், கைலா - எப்படி, கோபாள - தயாள, பாவே - பாவனை, ஹரி - ஹரி!!

எண்ணிலடங்காத வெட்டிப் பேச்சுக்களை திரும்பத் திரும்ப பேசுகிறாய்!

பின் அவர்களுக்கு எப்படி தயாள பாவம் ஹரியிடம் கிடைக்கும்!!

(iv). ஞானதேவா - ஞானதேவர், ப்ரமான - ஸத்தியம், ஆத்மா(ஹா) - ஆத்மா(தான்), நிதான - பொக்கிஷம்!

ஸர்வாகட - எல்லா உயிர்கள், பூர்ண - நிரைந்து, ஏக - ஒன்று, நாந்தே - இருக்கிறது!!

ஞானதேவன் கூறுகிறேன் ஸத்தியமாக ஆத்மாதான் பொக்கிஷம்!

அது ஒன்றே எல்லா உயிரினங்களிடத்திலும் நிறைந்து இருக்கிறது!!

8. ஸந்தாஞ்சே ஸங்கதி மனோமார்க கதி,

ஆகளாவா ஸ்ரீபதி யேணே பந்த.

ராமகிருஷ்ண வாசா பாவ ஹா ஜீவாசா,

ஆத்மா ஜோ ஸிவாசா ராமஜப.

ஏகதத்வ நாம ஸாதிதீ ஸாதன,

த்வைதாசே பந்தன ந பாதிஜே.

நாமாம்ருத கோட வைஷ்ணவா லாதலீ,

யோகியா ஸாதலீ ஜீவனகளா.

ஸத்வர உச்சார ப்ரஹ்லாதீ பிம்பலா,

உத்தவா லாதலா க்ருஷ்ணதாதா.

ஞானதேவ ம்ஹனே நாம ஹே ஸுலப,

ஸர்வத்ர துர்லப விரளா ஜானே.

(i). ஸந்தாஞ்சே - ஸாதுக்களின், ஸங்கதீ - ஸங்கம், மனோமார்க - மனம் செல்லும் பாதை, கதீ - இருப்பது!

ஆகளாவா - அறிந்துகொள்வதற்கு, ஸ்ரீபதி - கண்ணன் (லட்சுமியின் கணவன்), யேனே - போன்ற / ஏனைய, பந்த - வழிகள்!!

ஸாதுக்களின் ஸங்கமே மனம் செல்லும் பாதையாக இருக்க வேண்டும்!

ஸ்ரீபதியை தெரிந்து கொள்வதற்கு இது போன்ற வழிகளை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்!!

(ii). ராமகிருஷ்ண - இராமகிருஷ்ணர், வாசா - பேசுவது, பாவ - பாவம் / இயற்கை, ஹா - இது, ஜீவாசா - ஜீவர்களிடம்!

ஆத்மா - ஆத்மா, ஜோ - அது, ஸிவாசா - சிவனே, ராமஜப - ராம ஜபம்!!

இராமகிருஷ்ணன் என்று சொல்கின்ற பாவம் இயற்கையாகவே ஜீவர்களிடம் இருக்கிறது!

ஆத்மாவாகிய சிவனே ராம ஜபம் செய்கிறான்!!

(iii). ஏக - ஒன்று, தத்வ - தத்துவம், நாம - நாமம், ஸாதிதீ - துணை, ஸாதன - பயிற்சி!

த்வைதாசே - இரட்டைகள், பந்தன - பற்று, ந - இல்லை, பாதிஜே - பாதிப்பு!!

ஒரே தத்வ நாமத்தை துணையாகக் கொண்டு பயிற்சி செய்தால்!

இரட்டைகளால் வரும் பற்றிலிருந்து பாதிக்காமல் இருக்கலாம்.

(iv). நாமாம்ருத - நாமமே அமிர்தம், கோட - ஆசை, வைஷ்ணவா - வைஷ்ணவம், லாதலி - பெற்றேன் / அடைந்தேன்!

யோகியா - யோகியர்கள், ஸாதலீ - சாதித்ததை அடைந்து, ஜீவநகளா - ஜீவனின் களையான ஆனந்தம் (பேரானந்தம்)!!

யோகிகள் சாதனத்தால் அடையப்படும் ஜீவ களை நாமாம்ருதம் ஆசையினால் வைஷ்ணவர்கள் அடைகிறார்கள்!!

(v). ஸத்வர - வேகமாக, உச்சார - உச்சரித்து, ப்ரஹலாதீ - பிரஹலாதன், பிம்பலா - தாக்கம்!

உத்தவா - உத்தவர், லாதலா - அடைந்தார் (அடையப் படுகிறது), கிருஷ்ணதாதா - கிருஷ்ணன்!!

ப்ரஹலாதனும், உத்தவனும் வெகு விரைவாக கிருஷ்ணனை அடைந்ததற்கு காரணம் நாமம் சொல்லியதின் தாக்கம்தான்!!

(vi). ஞானதேவ - ஞானதேவர், ம்ஹனே - சொல்கிறார், நாம - நாமம், ஹே - இதுவே, ஸுலப - சுலபம்!

ஸர்வத்ர - உலகத்தில், துர்லப - அரிது, விரளா - மிக குறைவாக, ஜானே - புரிந்தவர்கள்!!

ஞானதேவன் சொல்லுகிறேன் நாமமே சுலபம்!

உலகத்தில் புரிந்தவர்கள் மிகக்குறைவு!!

9. விஷ்ணுவீண ஜப வ்யர்த த்யாசே ஞான,

ராமகிருஷ்ணீ மன நாஹீ ஜ்யாசே.

உபஜோனி கரண்டா நேணே அத்வைத வாடா,

ராமகிருஷ்ணீ பைடா கைஸேனீ ஹோய.

த்வைதாசீ ஜாடணீ குருவீண ஞான,

தயா கைசே கீர்தன கடேல நாமீ.

ஞானதேவ ம்ஹனே ஸகுண ஹே த்யான,

நாமபாட மௌன ப்ரபஞ்சாசே.

(i). விஷ்ணுவீண - விஷ்ணு மனதில் இல்லாமல், ஜப - ஜபம், வ்யர்த - பிரயோஜனமற்ற, த்யாசே - அவனுடைய, ஞான - ஞானம்!

ராமகிருஷ்ணீ - ராமகிருஷ்ணின், மன - மனசு, நாஹீ - இல்லை, ஜ்யாசே - அவர்கள்!!

மனதில் விஷ்ணு இல்லாமல் ஜபம் செய்தால் அவர்களின் ஞானம் ப்ரயோஜனப்படாது!

ராமகிருஷ்ணரின் மனதில் அவர்கள் இருக்கமாட்டார்கள்!!

(ii). உபஜோனி - பிறப்பு, கரண்டா - துரதிஷ்டம், நேணே - தெரியாதவன், அத்வைத - அத்வைதம், வாடா - வழி!

ராமகிருஷ்ணீ - ராமகிருஷ்ணனின், பைடா - உள்ள, கைஸேனீ - எப்படி, ஹோய - கிடைத்தது!!

அத்வைத வழி தெரியாதவனின் பிறப்பு துரதிருஷ்டமானது!

அவனால் எப்படி ராமகிருஷ்ணனின் இடத்தில் இருக்க முடியும்!!

(iii). த்வைதாசீ - இரட்டைகள், ஜாடனீ - துடைப்பம் (சுத்தப்படுத்துதல் விளக்கமாறை வைத்து), குருவீண - குரு இல்லையென்றால், ஞான - ஞானம்!

தயா - அவனுக்கு, கைசே - எப்படி, கீர்தன - கீர்த்தனங்கள், கடேல - நடக்கும், நாமீ - கடவுள்!!

இரட்டைகளை பெருக்கித்தள்ள, குரு இல்லாத ஞானம் உதவாது!

அவனால் இறைவனை எப்படி கீர்த்தனை செய்யமுடியும்!!

(iv). ஞானதேவ - ஞானதேவர், ம்ஹணே - சொல்கிறார், ஸகுண - உருவம், ஹே - ஆகிய, த்யான - த்யானம்!

நாமபாட - நாமம் சொல்லுவது, மெளன - மெளனம், பிரபஞ்சாசே - பிரபஞ்சம்!!

ஞானதேவன்னாகிய நான் சொல்கிறேன் இறைவனை உருவத்துடன் த்யானிக்கிறேன்!

நாம ஜபம் செய்து பிரபஞ்ச விஷயத்தில் (விருப்பு வெறுப்பு) மெளனமாகிறேன்!!

பஜன் *ஜெய் ஜெய் ராமகிருஷ்ண ஹரி.

10. த்ரிவேணீ ஸங்கமீ நாநா தீர்த ப்ரமீ,

சித்த நாஹீ: நாமீ தரீ தே வ்யர்த.

நாமாஸீ வின்முக தோ நர பாபியா,

ஹரிவ:ணீ தாவயா ந பாவே கோணீ.

புராணப்ரஸித்த போலிலே: வால்மிக,

நாமே தின்ஹீ லோக உத்தரதீ.

ஞானதேவ ம்ஹணே நாம ஜபா ஹரீசே,

பரம்பரா த்யாசே குள சுத்த.

(i). த்ரிவேணீ - த்ரிவேணீ, ஸங்கமீ - ஸங்கமம், நாதா - வெவ்வேறு, தீர்த - தீர்த்தம், ப்ரமீ - அலைபாயுது!

சித்த - சித்தம், நாஹீ - இல்லை, நாமீ - இறைவன், தரீ - பின்பு, தே - அவைகள், வ்யர்த்த - ப்ரயோஜனமற்றது!!

த்ருவேணி சங்கமம் போன்ற வெவ்வேறு தீர்த்தங்களில் நீராடினாலும்!

சித்தத்தில் இறைவன் இல்லையென்றால் இவை அனைத்தும் பிரயோஜனம் அற்றது!!

(ii). நாமாஸீ - நாமத்தை, வின்முக - பாராமுகம், தோ - to, நர - அவன் (மனிதன்), பாபியா - பாவி!

ஹரிவீண - ஹரி இல்லாமல், தாவயா - விரைந்து உதவுதல், ந - இல்லை, பாவே - முடியும், கோணீ - யாரால்!!

நாமத்தை பாராமுகமாக இருப்பவன் பாவி!

ஹரி இல்லாமல் யாரால் விரைந்து உதவ முடியும்!!

(iii). புராணப்ரஸித்த - புராண புகழ்பெற்ற, போலிலே - சொல்கிறது, வால்மிக - வால்மிகர்!

நாமே - நாமத்தால், தின்ஹீ - மூன்று, லோக - உலகங்கள், உத்தரதீ - விடுதலை!!

புராண புகழ்பெற்ற வால்மிகி சொன்னார்!

நாமத்தால் மூன்று உலகங்களையும் கடந்து விடலாம்!!

(iv). ஞானதேவ - ஞானதேவர், ம்ஹணே - சொல்கிறார், நாம - நாமம், ஜபா - ஜபம், ஹரீசே - ஹரீ!

பரம்பரா - பரம்பரை, த்யாசே - அவர்கள், குள - குலம், சுத்த - சுத்தம்!!

ஞானதேவனாகிய நான் சொல்லுகிறேன் ஹரீ நாம ஜபத்தால், நாமம் சொல்லுபவர்களின் பரம்பரை மற்றும் குலம் சுத்தமாகும்.

11. ஹரி உச்சாரணீ அனந்த பாபராஸீ,

ஜாதீல லயாஸீ க்ஷணமாத்ரே.

த்ருண அக்னிமேள ஸமரஸ ஜாலே,

தைஸே நாமே கேலே ஜபதா ஹரீ .

ஹரீ உச்சாரண மந்த்ர ஹா அகாத,

பளே பூதபாதா பேணே தேதே.

ஞானதேவ ம்ஹணே ஹரி மாஜா ஸமர்த,

ந கரவே அர்த்த உபனிஷதா.

(i). ஹரி - ஹரி, உச்சாரணீ - உச்சரிக்கிறது, அனந்த - எண்ணிலடங்காத, பாபராஸீ - பாவம் செய்தவர்கள்!

ஜாதீல - போய்விடுகிறது, லயாஸீ - முற்றிலும் வேருடன் போய்விடும், கூணமாத்திரே - நொடிப்பொழுதில்.

ஹரி உச்சரிப்பவர்கள் கணக்கற்ற பாவங்கள் செய்து இருந்தாலும், நொடியில் முற்றிலும் வேரோடு போய்விடுகிறது.

(ii). த்ருண - புல், அக்னிமேள - நெருப்பு மேலே, ஸமராஸ - ஒன்றுபடுதல், ஜாலே - போகாதல்!

தைஸே - அதுபோல, நாமே - நாமம், கேலே - செய்து முடிப்பது, ஜபதா - ஜபம், ஹரி - ஹரி!!

புல்லை நெருப்பின் மேல் போட்டால் எப்படி புல் நெருப்பாகி விடுகிறதோ!

அதே போல் பாவத்தோடு ஹரியை ஜெபம் செய்யவேண்டும்!!

(iii). ஹரி - ஹரி, உச்சாரண - உச்சரிப்பது, மந்த்ர - மந்திரம், ஹா - அதை, ஆகாத - மனதில் நிற்காமல்!

பளே - ஓடி, பூதபாதா - பேயினால் வரும் பாதிப்பு, பேணே - பயம், தேதே - அங்கே!!

ஹரி மந்திரத்தை உச்சரிப்பது மனதில் தங்கவில்லையென்றால்!

பேய்பிசாசுகளில் பயம் அங்கே ஓடி வரும்!!

(iv). ஞானதேவ - ஞானதேவர், ம்ஹணே - சொல்கிறார், ஹரி - ஹரி, மாஜா - என்னுடைய, ஸமர்த - திறமை!

ந - இல்லை, கரவே - சொல்லுவது, அர்த்த - அர்த்தம், உபனிஷதா - உபநிஷத்துக்கள்.

ஞானதேவன் சொல்லுகிறேன் என்னுடைய ஹரியின் திறமையை!

உபநிஷத்தாலும் அர்த்தம் கூற முடியாது!!

12. தீர்த்த வ்ரத நேம பாவேவீண ஸித்தி,

வாயாசி உபாதி கரிஸீ ஜனா.

பாவபளே ஆகளே யேர்ஹவீ நாகளே,

கரதளீ ஆவளே தைஸா ஹரி.

பரியாசா ரவா கேதா பூமிவரீ,

யதன் பரோபரீ ஸாதன தைஸே.

ஞானதேவ ம்ஹணே நிவ்ருத்தி நிர்குண,

திதலே ஸம்பூர்ண மாஜ்யா ஹாதீ.

(i). தீர்த - தீர்த்தம், வ்ரத - விரதங்கள், நேம - நித்திய கர்மாக்கள், பவேவீண - பாவம் இல்லாமல், ஸித்தி - ஸித்தி!

வாயாசி - ப்ரயோஜனமில்லை, உபாதி - விளைவாக, கரிஸீ - செயல், ஜனா - ஜனங்கள்!!

பாவம் இல்லாமல் தீர்த்தம், விரத நியமத்தால் வரும் ஸித்தி!

இந்த செயல் ஜனங்களுக்கு பிரயோஜனம் மற்ற விளைவையே தரும்!!

(ii). பாவபளே - பலமான பாவம், ஆகளே - அறிந்து கொள்ளாதல், யேர்ஹவீ - இல்லையென்றால், நாகளே - அறிந்து கொள்ளாமல்!

கரதளீ - உள்ளங்கை, ஆவளே - நெல்லிக்கனி, தைஸா - அதுபோல, ஹரி - ஹரி!!

பலமான பாவம் இருந்தால் அறிந்துகொள்ளலாம், இல்லையென்றால் அறிந்து கொள்ளமுடியாது!

ஹரி நெல்லிக்கனி போல் ஆகிவிடுவான்!!

(iii). பரியாசா - பாதரஸம், ரவா - துளி, கேதா - எடுப்பது, பூமிவரீ - பூமியில் (பூமி மேலே)!

யதன் - முயற்சி, பரோபரீ - வெவ்வேறு, ஸாதன - ஸாதனை, தைஸே - அதுபோல!!

பூமியில் சிந்திய பாதரச துளியை எடுப்பது எவ்வளவு கடினமோ, அதுபோல வெவ்வேறான சாதனங்களில் ஹரியை அடைய முயற்சி செய்வது கடினமே.

(iv). ஞானதேவ - ஞானதேவர், ம்ஹணே - சொல்லுகின்றேன், நிவ்ருத்தி நிர்குண - குணங்களைக் கடந்த நிவ்ருத்திதேவர்!

திதலே - கொடுத்தார், ஸம்பூர்ண - முழுமையாக, மாஜ்யா - எனக்கு, ஹாதீ - கை!!

ஞானதேவனாகிய நான் சொல்கிறேன் குணங்களைக் கடந்த நிவ்ருத்திதேவர் சம்பூர்ணமாக (முழுவதுமாக) எனக்குக் கையில் கொடுத்தார்.

13. ஸமாதீ ஹரீசீ ஸமஸுகேவீண,

ந ஸாதேல ஜாண த்வைதபுத்தீ.

புத்தீசே வைபவ அன்ய நாஹி துஜே,

ஏகா கேசவராஜே ஸகள ஸித்தி.

ரஃத்தி ஸித்தி நிதி அவகீச உபாதி,

ஜவ த்யா பரமானந்தி மன நாஹீ,

ஞானதேவீ ரம்ய ரமலே ஸமாதான,

ஹரீசே சிந்தன ஸர்வகாள.

(i). ஸமாதீ - ஸமாதி, ஹரிசீ - ஹரி, ஸமசுகேவீண - சமமான சுகமில்லாமை!

ந - இல்லை, ஸாதீல - அடைவது, ஜாண - தெரிந்து கொள்வது (புரிந்து கொள்வது), த்வைதபுத்தீ - இரட்டை புத்தி!!

சமசுகம் இல்லை என்றாலும், இரகட்டைகளை (வேறுபடுத்திப் பார்ப்பது) புரிந்து வைத்திருந்தாலும் ஹரி சமாதி கிடைக்காது!!

(ii). புத்தீசே - புத்தி, வைபவ - கொண்டாட்டம், அன்ய - மற்றவை (வேறு), நாஹீ - இல்லை, துஜே - உனக்கு!

ஏகா - ஒன்று, கேசவராஜே - கேசவன், ஸகள ஸித்தி - சகல ஸித்திகளும்!!

உன் புத்தியில் வேறு எதுவும் இல்லாத பெருமையை பெற்றிருந்தால், ஒரே கேசவராஜன் சகல சித்தியாகிறான்!!

(iii). ரஃத்தி - உலகியல் இன்பம், ஸித்தி - சித்திகள், நிதி - செல்வம், அவகீச - இவைகள் அனைத்தும், உபாதீ - தடைகள்!

ஜவ - எப்போது (ஆல்), த்யா - அது, பரமானந்தீ - பரமானந்தம், மன - மனது, நாஹீ - இல்லை!!

உலக இன்பம், சித்திகள், செல்வங்கள் இவை அனைத்தும் தடைகள் ஆகின்றன மனதில் பரமானந்தம் இல்லாதபோது!!

(iv). ஞானதேவீ - ஞானதேவர், ரம்ய - அழகு, ரமலே - சந்தோஷம், ஸமாதான - அமைதியான! ஹரீசே - ஹரி, சிந்தன - சிந்தனை, ஸர்வகாள - எல்லா காலங்களிலும்!!

ஹரி சிந்தனை எல்லா காலங்களிலும் செய்வதால் ஞானதேவனாகிய நான் அழகாகவும், ஆனந்தமாகவும், அமைதியாகவும் இருக்கின்றேன்!!

14. நித்ய ஸத்யாமித ஹரிபாட ஜ்யாஸி, களிகாள த்யாஸீ ந பாஹே த்ருஷ்டி.

ராமகிருஷ்ண உச்சார அனந்த ராஸீ தப,

பாபாசே களப பளதீ புடே.

ஹரி ஹரி ஹரி மந்த்ர ஹா ஸிவாசா,

ம்ஹணதீ ஜே வாசா தயா மோக்ஷ.

ஞானதேவா பாட நாராயண நாம,

பாவிஜே உத்தம நிஜஸ்தான.

(i). நித்ய - நிரந்தரம், ஸத்யா - உண்மை, மித - காலத்திற்கு அப்பாற்பட்டது, ஹரிபாட - ஹரிபாட்டு, ஜ்யாஸீ - ஒரு நபரை குறிக்கும்!

களிகால - களிகாலம் தேவன், த்யாஸீ - அவர்கள் ந - இல்லை, பாஹே - பார்வை, திருஷ்டி - கண்ணோட்டம் / மேலோட்டம்!!

நிரந்தரமானதும், உண்மையானதும், காலத்திற்கு அப்பாற்பட்டதுமான ஹரிபாட்டை எவர்கள் நினைப்பார்களோ / படுவார்களோ அவர்களின் மேல் களிகாலனின் பார்வை பார்க்காது.

(ii). ராமகிருஷ்ண - ராமகிருஷ்ண, உச்சார - உச்சரிப்பு, அனந்த - எண்ணிலடங்கா, ராஸீ - நிரப்புதல்(குவியல்), தப-தவம்!

பாபாசே-பாவம், களப - கேட்பது, பளதீ - ஓடுதல், புடே - முன்னால்!!

ராமகிருஷ்ண மந்திரத்தை உச்சரித்தால் எண்ணிலடங்கா தவம் செய்த குவியலான (நிரப்புதல்) பலம் கிடைக்கும்!

மேலும் இந்த மந்திரத்தை கேட்டு பாவங்கள் அனைத்தும் நமக்கு முன்னால் ஓடி விடும்!!

(iii). ஹரி - ஹரி, ஹரி - ஹரி, ஹரி - ஹரி, மந்த்ர - மந்திரம், ஹா - இதை(this), ஸிவாசா - சிவன்!

ம்ஹணதீ - சொல்வது, ஜே - அவர்கள், வாசா - வாக்கு, தயா - அவர்கள், மோக்ஷ - மோக்ஷம்(விடுதலை)!!

ஹரி ஹரி ஹரி என்பதே சிவனுடைய மந்திரமாகும்!

எவர்கள் வாக்கால் இதை சொல்கிறார்களோ, அவர்கள் மோக்ஷம் அடைகிறார்கள்!!

(iv). ஞானதேவா - ஞானதேவர், பாட - சொல்கிறார், நாராயண - நாராயண, நாம - நாமம்!

பாவிஜே - பாவம் செய்தவர்கள்(அஞ்ஞானி), உத்தம - உயர்ந்த நிலை, நிஜஸ்தான - உண்மையான இருப்பு நிலை !!

ஞானதேவர் சொல்கிறார், நாராயண மந்திரத்தை ஜபித்தால் பாவம் செய்தவர்கள் கூட உயர்ந்த உண்மையான தன் இருப்பு நிலை அடைவார்கள்!!

15. ஏக நாம ஹரி த்வைத நாம துரீ,

அத்வைத குஸரீ விரளா ஜானே.

ஸமபுத்தி கேதா ஸமான ஸ்ரீஹரி,

ஸமதமா வரி ஹரி ஜாலா.

ஸர்வாகட ராம தேஹாதேஹீ ஏக,

ஸூர்ய ப்ரகாஸக ஸஹஸ்ரஸ்மீ.

ஞானதேவா சித்தஃ ஹரிபாட நேமா,

மாகிலியா ஜன்மா முக்த ஜாலோ.

(i). ஏக - ஒன்று, நாம - நாம, ஹரி - ஹரி, த்வைத - இரட்டைகள், நாம - நாமம், துரீ - தூரம்!

அத்வைத - ஒன்று, குஸரி - திறமை, விரளா - அரிது, ஜானே - புரிதல்!!

இரட்டைகளை தூரம் செய்து ஒன்றையான ஹரிநாமம் மூலமாக,

அனைத்திலும் ஒன்றையே காணும் புரிதல் மற்றும் திறமை உள்ளவர்கள் அரிது!!

(ii).ஸமபுத்தி - சமநிலை புத்தி, கேதா - எடுத்தல், ஸமான - எல்லாவற்றிலும் சமமாக, ஸ்ரீஹரி - ஸ்ரீஹரி, ஸமதமா - சமதமாதிகள், வரி - அடைதல், ஹரி - ஹரி, ஜாலா - நடத்துவது!!

சமபுத்தியை எடுத்துக்கொண்டு ஸ்ரீஹரியை எங்கும் சமமாக பார்த்தால்!

சமாதிகளை (சமம், தமம், உபரமம், திதீக்ஷா, சமாதானம், முமுகூத்வம்) ஹரியே நடத்தித் தருவார்!!

(iii). ஸர்வாகட - எல்லோரிடத்திலும், ராம - ராம, தேஹாதேஹீ - உடலையும் ஆத்மாவையும், ஏக - ஒன்று, ஸூர்ய - சூரியன், ப்ரகாஸக - பிரகாசம், ஸஹஸ்ர - ஆயிரம், ரஸ்மீ - ஒளிக்கிரணங்கள்(கதிர்கள்)!!

ஆயிரம் கதிர்கள் இருந்தாலும் சூரியன் ஒரே பிரகாசமாய் இருப்பதுபோல்!

எல்லோரிடத்திலும் உடலாகவும், ஆத்மாவாகவும், ராமனே இருக்கிறான்!!

(iv). ஞானதேவா - ஞானதேவர், சித்தீ - மனதில், ஹரிபாட - ஹரிபாட, நேமா -நியமம், மாகிலியாக - முன்னால் (கடந்த), ஜன்மா - ஜன்மம், முக்த - முக்தன், ஜாலோ - அடைகிறான்!!

ஞானதேவர் நியமமாக மனதிலே ஹரிபாடாவை முன் ஜென்மங்களில் பாடியதின் விளைவாக முக்தனாகிறார்!!

16. ஹரி புத்தி ஜபே தோ நர துர்லப,

வாசேஸி ஸுலப ராமகிருஷ்ண.

ராமகிருஷ்ண நாமீ உன்மனீ ஸாதிலீ,

தயாஸி லாதலீ ஸகள ஸித்தி.

ஸித்தி புத்தி தர்ம ஹரிபாட ஆலே,

ப்ரபஞ்சி நிவாலே ஸாதுஸங்கே.

ஞானதேவீ நாம ராமகிருஷ்ண டஸா,

யேணே தஸதிலா ஆத்மாராம.

(i). ஹரி - ஹரி, புத்தி - புத்தி, ஜபே - ஜபம், தோ - to, நர - மனிதன், துர்லப - அரிது!

வாசேஸி - சொல்வது, ஸுலப - சுலபம், ராமகிருஷ்ண - ராமகிருஷ்ண!!

ஹரியை புத்தியினால் ஜபம் செய்பவர்கள் மிகவும் அரிது!

வாயினால் ராமகிருஷ்ணா என்று சொல்வது சுலபம்!!

(ii). ராமகிருஷ்ண - ராமகிருஷ்ண, நாமீ - தெய்வம், உன்மனீ - சமாதி, ஸாதலீ - கிடைக்கும்!

தயாஸி - அவர்களுக்கு, லாதலீ - கிடைக்கும், ஸகள - எல்லாம், ஸித்தி - சித்திகள்!!

ராமகிருஷ்ணனை த்யானம் செய்தால் சமாதி கிடைக்கும் !

மேலும் அவர்களுக்கு எல்லா சித்தியும் கிடைக்கும்!!

(iii). ஸித்தி - சித்திகள், புத்தி - புத்தி, தர்ம - தர்மம், ஹரிபாட - ஹரிபாட்டு, ஆலே - வரும்!

ப்ரபஞ்சி- உலகம், நிவாலே - உத்வேகம் அமிழ்ந்து, ஸாதுஸங்கே - சாது சங்கம்!!

சித்தி, புத்தி, தர்மம், இவைகள் ஞானதேவர் எழுதிய ஹரிபாட்டை பாடினால் வருகிறது!

உலக விஷயங்களில் உள்ள உத்வேகம் சாது சங்கத்தினால் அழிந்துவிடும்!!

(iv). ஞானதேவீ - ஞானதேவர், நாம - நாமம், ராமகிருஷ்ணீ - ராமகிருஷ்ணர், டஸா - தாக்கம்!

யேணே - அதனால், தஸதிஸா - பத்து திசைகள், ஆத்மாராம - ஆத்மாவாகிய ராமன்!!

ஞானதேவனாகிய நான், ராமகிருஷ்ண நாமத்தின் தாக்கத்தினால்!

பத்து திசைகளிலும் ஆத்மாவாகிய ராமனையே காண்கிறேன்!!

17. ஹரிபாட கீர்தி முகே ஜரீ காய,

பவித்ரீ ஹோய தேஹ த்யாசா.

தபாசே ஸாமர்த்யே தபின்னலா அமூப,

சிரஞ்ஜீவ கல்ப வைகுண்டி நாந்தே.

மாத்ருபித்ருப்ராதா ஸகோத்ர அபார,

சதுர்புஜ நர ஹோவூனி டேலே

ஞானகூட கம்ய ஞானதேவா லாதலே,

நிவ்ருத்தீனே திதலே மாஜ்யா ஹாதீ.

(i). ஹரிபாட - ஹரிபாட்டு, கீர்தி - புகழ், முகே - வாய், ஜரி - யால்(if), காய - பாடுவது!

பவித்ரீ - புனிதம், ஹோய - ஆகிவிடும், தேஹ - உடம்பு, த்யாசா - அவனுடைய!!

ஞானதேவர் எழுதிய ஹரிபாட்டின் புகழை வாயினால் பாடினால்!

பாடியவனின் தேஹம் புனிதமடையும்!!

(ii). தபாசே - தபம், ஸாமர்த்யே - சாமர்த்தியம், தபின்னலா - பலன்கள், அமூப - கணக்கிட முடியாத!

சிரஞ்ஜீவ - சாகாதவர்கள், கல்ப - கல்ப, வைகுண்ட - வைகுண்டம், நாந்தே -
இருப்பது!!

கணக்கிலடங்காத தவம் செய்த சாமர்த்தியத்தின் பலனினால்!

வைகுண்டம் பூலோகத்திற்கே வந்து கல்ப காலமாக சிரஞ்சீவியாக வாழ்வார்!!

(iii). மாத்ருபித்ருப்ராதா - அம்மா, அப்பா, சகோதரர்கள், ஸகோத்ர - வம்சம் அனைத்தும்,
அபார - என்றுமே!

சதுர்புஜ - நான்கு புஜங்களுடைய, நர - மனிதன், ஹோலுனி - ஆகிவிடுவாய், டேலே -
அப்படியே இருப்பது!!

ஹரிபாட்டை பாடினால் பாடுபவனின் தாய், தந்தை, சகோதரர்கள் மற்றும் அவனுடைய வம்சம்
என்றுமே!

நான்கு கைகளுடைய விஷ்ணுவாக ஆகி அப்படி இருந்து விடுகிறார்கள்!!

(iv). ஞானகூட - ஞான ரகசியம், கம்ய - புரிந்து, ஞானதேவா - ஞானதேவர், லாதலே -
பெற்றார்!

நிவ்ருத்தீனே - நிவ்ருத்திநாதர், திதலே - கொடுத்தார், மாஜ்யா - என், ஹாதீ - கையில்!!

எந்த ஞான ரகசியத்தை நான் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமோ!

என் குருநாதர் நிவ்ருத்திநாதர் என் கைகளில் கொடுத்தார்!!

18. ஹரிவம்ஸ புராண ஹரிநாம ஸங்கீர்த்தன,

ஹரிவீணே ஸௌஜன்ய நேணே காஹி.

தயா நரா லாதலே வைகுண்ட ஜோடலே,

ஸகளஹீ கடலே தீர்தாடண.

மனோமார்கே கேலா தோ தேதே முகலா,

ஹரிபாட ஸ்திராவலா தோசி தன்ய.

ஞானதேவா கோட ஹரிநாமாசீ ஜோட,

ராமக்ருஷ்ணீ ஆவட ஸர்வகாள.

(i). ஹரிவம்ஸ - ஹரி வம்சம், புராண - புராணம், ஹரிநாம - ஹரி நாமம், ஸங்கீர்த்தன - சங்கீர்த்தனம்!

ஹரிவீணை - ஹரி இல்லாமல், ஸௌஜன்ய - எல்லோரிடத்திலும் சகஜமாக அன்பு செலுத்துபவர், நேணை - தெரியவில்லை, காஹி - யாருமே!!

ஹரிவம்ச புராணத்தை படிப்பதே ஹரி நாம சங்கீர்த்தனம் ஆகும்!

எல்லோரிடத்திலும் சகஜமாக அன்பு செலுத்த ஹரியை தவிர வேறு யாருமில்லை!!

(ii). தயா - அந்த, நரா - மனிதன், லாதலே - அடைதல், வைகுண்ட - வைகுண்டம், ஜோடலே - கிடைத்தது!

ஸகலஹி - எல்லாம், கடலே - முடிந்தது, தீர்தாடண - தீர்த்தங்களில் குளிப்பது!!

ஹரிநாமம் சொல்பவன் வைகுண்டத்தை அடைகிறான்!

மற்றும் சகல தீர்த்தங்களில் நீராடிய புண்ணியங்களையும் அடைகிறான்!!

(iii). மனோமார்கே - மனசு செல்லும் பாதை, கேலா - செல்வது, தோ - to, தேதே - அங்கே, முகலா - தொலைந்துவிட்டது!

ஹரிபாட - ஹரிபாட்டு, ஸ்திராவலா - ஸ்திரமான, தோசீ - உண்மையிலேயே, தன்ய - தன்யமானவன்!

மனம் போன திசையில் சென்றால் அதே கணத்தில் அப்படியே தொலைந்து விடுவாய்!

ஹரிபாட்டை ஸ்திரமாக பாடினால் உண்மையில் தன்யமானவன்!!

(iv). ஞானதேவா - ஞானதேவர், கோட - ஆசை, ஹரிநாமாசீ - ஹரி நாமத்தை, ஜோட - அடைதல்!

ராமகிருஷ்ணீ - ராமகிருஷ்ணரின், ஆவட - அன்பு, ஸர்வகாள - எல்லா காலமும்!!

ஞானதேவர் பேராசை கொள்கிறார், ஹரி நாமத்தை அடைவதற்கு, ஆதலால் எல்லா காலமும் ராமகிருஷ்ணனை அன்புடன் நினைக்கிறார்!!

(பஜனஃ: ஜெய் ஜெய் விட்டோபா ரக்குமாயி)

19. நாம ஸங்கீர்த்தன வைஷ்ணவாசீ ஜோட,

பாபே அனந்த கோட கேலீ த்யாஞ்சீ.

அனந்த ஜன்மாசே தப ஏக நாம,

ஸர்வ மார்க ஸுகம ஹரிபாட.

யோகயாக க்ரியா தர்மாதர்ம மாயா,

கேலே தே விலயா ஹரிபாட,

ஞானதேவீ யக்ஞ யாக க்ரியா தர்ம,

ஹரிவீண நேம நாஹீ துஜா.

(i). நாம - நாமம், ஸங்கீர்த்தன - ஸங்கீர்த்தனம், வைஷ்ணவாசீ - வைஷ்ணவர்கள், ஜோட - அடைதல்!

பாபே - பாவம், அனந்த - எண்ணிலடங்கா, கோட - கோடி கணக்கில், கேலீ - சுத்தப்படுத்துவது, த்யாஞ்சீ - அவர்கள்!!

நாம சங்கீர்த்தனம் செய்தால் வைஷ்ணவர்கள் ஆகிறார்கள். மேலும் அவர்களுடைய பல கோடி பாபங்கள் சுத்தம் செய்யப்படுகிறது.

(ii). அனந்த - எண்ணிலடங்கா, ஜன்மாசே - ஜென்மங்கள், தப - தபஸ், ஏக - ஒன்று, நாம - நாமம்!

ஸர்வ - எல்லாம், மார்க - மார்கம், ஸுகம - சுலபம், ஹரிபாட - ஹரிபாட்டு!!

எண்ணிலடங்காத ஜென்மங்களில் செய்த தவத்தின் பலனை ஒரே நாமம் பெற்றுத்தரும்!

மற்ற எல்லா மார்கங்களை விட சுகமானதும், சுலபமானதுமாக ஹரிப்பாட்டு இருக்கிறது!!

(iii). யோகயாக - யோகம், யாகம், க்ரியா - செயல்கள், தர்மாதர்ம - தர்மம், அதர்மம், மாயா - மாயை!

கேலே - போய்விடும், தே - இது எல்லாம், விலயா - உள்ளடக்கி கொள்ளுதல், ஹரிபாட - ஹரிபாட்டு!!

யோகம், யாகம், செயல்கள், தர்மம், அதர்மம், மாயை இவை அனைத்தும் ஹரிபாட்டில் மூழ்கிவிடும்!!

(iv). ஞானதேவீ - ஞானதேவர், யக்ஞ - யக்ஞம், யாக - யாகம், க்ரியா - செயல்கள், தர்ம - தர்மம்! ஹரிவீண - ஹரி இல்லாமல், நேம - நியமங்கள், நாஹீ - இல்லை, துஜா - மற்றவை!!

ஞானதேவர் சொல்கிறார், யக்ஞம், யாகம், க்ரியா, தர்மங்களில் ஹரியே இருக்கிறார்!

ஹரி இல்லாத மற்ற நியமங்கள் இல்லை!!

20. வேதஸாஸ்திர ப்ராமாண ஸ்ருதீசே வசன,

ஏக நாராயண ஸார ஜப.

ஜப தப கர்ம ஹரிவீண தர்ம,

வாஉகாசீ ஸ்ரம வ்யர்த்த ஜாய.

ஹரிபாட கேலே தே நிவாந்தசி டேலே,

ப்ரமர குந்தலே ஸுமனகளிகே.

ஞானதேவீ மந்த்ர ஹரிநாமாசே ஸஸ்த்ர,

யமே குள்கோத்ர வர்ஜியேலே.

(i). வேத - வேதம், ஸாஸ்திர - சாஸ்திரம், ப்ரமாண - சத்தியமாக, ஸ்ருதீசே - உபநிஷத்துகள், வசன - வசனம்!

ஏக - ஒன்று, நாராயண - நாராயண, ஸார - சாரம்(கரு), ஜப - ஜபம்!!

ஒன்றே ஆன நாராயணனை ஜபம் செய் என்ற கருவையே (சாரம்) வேதம், சாஸ்திரம், ஸ்ருதி சத்தியமாக பேசுகின்றன!!

(ii). ஜப - ஜபம், தப - தபஸ், கர்ம - வேலைகள், ஹரிவீண - ஹரி இல்லாமல், தர்மம் - தர்மம்!

வாஉகாசீ - தேவையற்ற, ஸ்ரம - சிரமம், வ்யர்த்த - தேவையற்ற(waste), ஜாய - போய்விடும்!!

ஹரி இல்லாமல் ஜபம், தவம், வேலைகள், தர்மம்!

இவைகளெல்லாம் தேவையற்ற முயற்சிகளாகி வீணாகி போய்விடும்!!

(iii).ஹரிபாட - ஹரிபாட்டு, கேலே - போய்விடுதல், தே - அவர்கள், நிவாந்தசி - அமைதி, டேலே - இருத்தல்!

ப்ரமர - வண்டு, குந்தலே - உட்காருவது, ஸுமனகளிகே - பூ மொட்டில்!!

ஹரிபாட்டை பாடிக்கொண்டு செல்பவர்களுக்கு வண்டு பூவில் உட்காரும் போது எந்த அமைதிமையும், சுகத்தையும் அனுபவிக்கும்ோ, அதே போன்ற சுகத்தையும், அமைதியையும் அனுபவிப்பார்கள்!!

(iv). ஞானதேவீ - ஞானதேவர், மந்தீர - மந்திரம், ஹரிநாமாசே - ஹரி நாமம், ஸஸ்தீர - ஆயுதம்!

யமன் - எமன், குளகோதீர - குலமும், கோத்திரமும், வர்ஜியேலே - பின்வாங்குதல்!!

ஞானதேவனாகிய நான் சொல்கிறேன், ஹரிநாம மந்திரமே எனக்கு ஆயுதம்!

ஆதலால் என்னுடைய குல, கோத்திரத்தை விட்டு யமன் பின்வாங்குகிறான்!!

20. நாம ஸங்கீர்த்தன வைஷ்ணவாசீ ஜோடீ,

பாபே அனந்த கோடீ கேலீ த்யாஞ்சீ.

அனந்த ஜன்மாசே தப ஏக நாம,

ஸர்வ மார்க ஸுகம ஹரிபாட.

யோகயாக க்ரியா தர்மாதர்ம மாயா,

கேலே தே விலயா ஹரிபாட,

ஞானதேவீ யக்ஞ யாக க்ரியா தர்ம,

ஹரிவீண நேம நாஹீ துஜா.

(i). நாம - நாமம், ஸங்கீர்த்தன - ஸங்கீர்த்தனம், வைஷ்ணவாசீ - வைஷ்ணவர்கள், ஜோடீ - அடைதல்!

பாபே - பாவம், அனந்த - எண்ணிலடங்கா, கோடீ - கோடி கணக்கில், கேலீ - சுத்தப்படுத்துவது, த்யாஞ்சீ - அவர்கள்!!

நாம சங்கீர்த்தனம் செய்தால் வைஷ்ணவர்கள் ஆகிறார்கள். மேலும் அவர்களுடைய பல கோடி பாபங்கள் சுத்தம் செய்யப்படுகிறது.

(ii). அனந்த - எண்ணிலடங்கா, ஜன்மாசே - ஜென்மங்கள், தப - தபஸ், ஏக - ஒன்று, நாம - நாமம்!

ஸர்வ - எல்லாம், மார்க - மார்கம், ஸுகம - சுகபம், ஹரிபாட - ஹரிபாட்டு!!

எண்ணிலடங்காத ஜென்மங்களில் செய்த தவத்தின் பலனை ஒரே நாமம் பெற்றுத்தரும்!

மற்ற எல்லா மார்க்கங்களை விட சுகமானதும், சுலபமானதுமாக ஹரிப்பாட்டு இருக்கிறது!!

(iii). யோகயாக - யோகம், யாகம், க்ரியா - செயல்கள், தர்மாதர்ம - தர்மம், அதர்மம், மாயா - மாயை!

கேலே - போய்விடும், தே - இது எல்லாம், விலயா - உள்ளடக்கி கொள்ளுதல், ஹரிபாடி - ஹரிபாட்டு!!

யோகம், யாகம், செயல்கள், தர்மம், அதர்மம், மாயை இவை அனைத்தும் ஹரிபாட்டில் மூழ்கிவிடும்!!

(iv). ஞானதேவீ - ஞானதேவர், யக்ஞ யாக - யாகம், க்ரியா - செயல்கள், தர்ம - தர்மம்! ஹரிவீண - ஹரி இல்லாமல், நேம - நியமங்கள், நாஹீ - இல்லை, துஜா - மற்றவை!!

ஞானதேவர் சொல்கிறார், யக்ஞம், யாகம், க்ரியா, தர்மங்களில் ஹரியே இருக்கிறார்!

ஹரி இல்லாத மற்ற நியமங்கள் இல்லை!!

21. காளவேள நாம உச்சாரிதா நாஹீ,

தோன்ஹீ பக்ஷ பாஹீ உத்தரதீ.

ராமகிருஷ்ண நாம ஸர்வ தோஷ ஹரண,

ஜட ஜீவ தாரண ஹரி ஏக.

ஹரிநாம ஸார ஜிஹ்வா யா நாமாசீ,

உபமா த்யா தைவாசீ கோண வாணீ.

ஞானதேவா ஸாங்க ஜாலா ஹரிபாட,

பூர்வஜா வைகுண்ட மார்க ஸோபா.

(i). காள-காலம், வேள - நேரம், நாம - நாமம், உச்சாரிதா - உச்சரிப்பு, நாஹீ - இல்லை!

தோன்ஹீ - இரட்டைகள், பக்ஷ - பக்கங்கள், பாஹீ - உறுதியாக, உத்தரதீ - விடுதலை!!

நாமத்தை உச்சரிப்பதற்கு இந்த காலம், இந்த வேளை என்று எதுவும் தேவையில்லை!

மேலும் இரட்டைகளிலிருந்து உறுதியாக விடுதலை கிடைக்கும்!!

(ii). ராமகிருஷ்ண - ராம கிருஷ்ண, நாம - நாமம், ஸர்வ - அனைத்தும், தோஷாம் - தோஷங்கள், ஹரண - விலகுதல் / அழிதல்!

ஜட - ஜடம், ஜீவ - உயிர், தாரண - ஆதாரமாக, ஹரி - ஹரி, ஏக - ஒன்று!!

ராமகிருஷ்ண நாமத்தை உச்சரித்தால் சர்வ தோஷங்களும் அழிந்துவிடும்!

உயிருள்ள, உயிரற்ற அனைத்துமே ஹரி ஒருவனே ஆதாரமாக இருக்கின்றார்!!

(iii). ஹரிநாம - ஹரிநாமம், ஸார - ஸாரம், ஜிஹ்வா - நாக்கு, யா - இது, நாமாசீ - நாமம்!

உபமா - ஒப்பீடு, த்யா - எவர்கள், தைவாசீ - இறைவனிடம் இருக்கும் ஆனந்தம், கோண - யாரால், வானீ - வர்ணிக்க முடியும்!!

அனைத்தின் சாரமான ஹரி நாமத்தை நாக்கினால் எவர்கள் உச்சரிக்கிறார்களோ!

அவர்கள் இறைவனோடு இருக்கும் ஆனந்தத்தை யாரால் ஒப்பீடு செய்து வர்ணிக்க முடியும்!!

(iv). ஞானதேவஃ - ஞானதேவர், ஸாங்க - சொல்லுதல், ஜாலா - முழுமை, ஹரிபாட - ஹரி பாடினால்!

பூர்வஜா - முன்னோர்கள், வைகுண்ட - வைகுண்டம், மார்க - மார்க்கம், ஸோபா - சுலபம்!!

ஞானதேவர் சொல்கிறார், ஹரிபாட்டை முழுமையாக பாடியதன் மூலம் முன்னோர்கள் சுலபமாக வைகுண்டத்தை அடைந்தார்கள்!!

22. நித்ய நேம நாமீ தே ப்ராணி துர்லப,

லக்ஷ்மீவல்லப தயாஜவனீ.

நாராயண ஹரீ நாராயண ஹரீ,

புக்தி முக்தி சாரீ கரீ த்யாச்யா.

ஹரிவிணே ஜன்ம தோ நர்கசி பை ஜாணா,

யமாசா பாஹுணா ப்ராணீ ஹோய.

ஞானதேவ புஸே நிவ்ருத்தீஸஃ சாட,

ககனாஹுனி வாட நாம ஆஹே.

(i). நித்ய - தினமும், நேம-நியமம், நாமீ - நாமம் சொல்பவர், தே - that, ப்ராணி - மனிதன், துர்லப - அரிது!

லக்ஷ்மீவல்லப - லட்சுமியின் கணவன்(விட்டலன்), தயாஜவளீ - அவன் அருகில்!!

தினமும் நியமமாக நாமம் சொல்லும் மனிதர்கள் மிகவும் அரிது!

ஆனால் தினமும் நியமமாக நாமம் சொன்னால் நாராயணன் அவன் அருகிலேயே இருப்பான்!!

(ii). நாராயண - நாராயண, ஹரி - ஹரி, நாராயண - நாராயணா, ஹரி - ஹரி,

புக்தி - உலகியல் சுகங்கள், முக்தி - முக்தி, சாரி - நான்கு, கரீ - வீடு, த்யாச்யா - அவர்கள்!!

நாராயண ஹரி, நாராயண ஹரீ என்று சொல்பவர்களுக்கு உலகியல் சுகமும், நான்கு முக்தியும் அவர்கள் வீட்டில் வந்து நிற்கும்!!

(iii). ஹரிவிண - ஹரி இல்லாமல், ஜன்ம - ஜன்மம், தோ - to, நர்கசி - நரகம், பை - உண்மையில், ஜாணா - புரிதல்!

யமாசா - எமன், பாஹுணா - விருந்தாளி, ப்ராணீ - மனிதன், ஹோய - ஆகுதல்!!

ஹரியை மனதில் நினைக்காத ஜென்மம் நரகத்தில் விழும் என்கின்ற உண்மையை புரிந்து கொள்ள வேண்டும்!

இல்லை எனில் அவர்கள் எமனுக்கு விருந்தாளி ஆகிவிடுவார்கள்

(iv). ஞானதேவ - ஞானதேவர், புஸே - கேட்கிறார், நிவ்ருத்தீஸீ - நிவ்ருத்திநாதிடம், சாட - ஆசையோடு!

ககனாஹுனி - ஆகாசத்தை விட பெரியது, வாட - எல்லாவற்றிற்கு உள்ளும் ஊடுருவிய, நாம - நாமம், ஆஹே-இருக்கும்!!

ஞானதேவர் ஆசையுடன் நிவ்ருத்தி நாதரிடம் நாமத்தின் மகிமை எவ்வளவு என்று கேட்டார்,

அதற்கு அவர் ஆகாயத்தை விட பெரியதாகவும், அவை அனைத்திற்கும் ஊடுருவி நாமம் இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்!!

23. ஸாத பாஞ்ச தீன தஸகாசா மேளா,

ஏக தத்வீ களா தாவீ ஹரி.

தைஸே நவ்ஹே நாம ஸர்வத்ரா வரிஷ்ட,

தேதே காஹீ கஷ்ட ந லகதி.

அஜபா ஜபணே உலட ப்ராணாசா,

தேதேஹீ மனாசா நிர்தாரு அஸே.

ஞானதேவா ஜிணே நாமேவீண வ்யர்த்த,

ராமக்ருஷ்ணீ பந்த க்ரமியேலா.

(i).ஸாத - ஏழு, பாஞ்ச - ஐந்து, தீன - மூன்று, தஸகாசா - பத்து, மேளா -
எண்ணிக்கை(விதங்கள்)!

ஏக - ஒன்று, தத்வீ - தத்துவம், களா - தெரிந்துகொள்ளுதல், தாவீ - காட்டுதல்,
ஹரி - ஹரி!!

ஏழு, ஐந்து, மூன்று, பத்து என்று பிரம்மத்தை குறிக்கும் எத்தனை தத்துவங்கள் இருந்தாலும், அவை
அனைத்தும் ஒரே தத்துவமான ஹரியையே காட்டுகின்றன!!

(ii).தைஸே - அதுபோல, நவ்ஹே-இல்லை, நாம - நாமம், ஸர்வத்ரா - எல்லாமே,
வரிஷ்ட - பெரிய!

தேதே - அங்கு, காஹீ - இல்லை, கஷ்ட - கஷ்டம், ந - இல்லை, லகதி - செய்தல்!!

அதுபோல (7,5,3,10 தத்துவங்கள்) தத்துவங்கள் இல்லை, நாமமே அனைத்தையும்விட உயர்ந்தது,
அங்கு (நாமத்தில்) கஷ்டம் செய்பவர்கள் யாருமே இல்லை!!

(iii).அஜபா ஜபணே - பிரயாணாயாமத்தின் பெயர், உலட ப்ராணாசா - பிராணனை
உள்ளேயும், வெளியேயும் விடுதல்!

தேதேஹீ - இங்கேயும், மனாசா - மனசு, நிர்தாரு - வைராக்கியம், அஸே - தேவை!!

அஜபா, ஜபம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற பிராணயாமத்தில் மூச்சை உள்ளே, வெளியே இருந்துவிட
வேண்டும். இதை செய்வதற்கும் மனதிற்கு வைராக்கியம் தேவைப்படுகிறது!!

(iv). ஞானதேவா - ஞானதேவர் கூறுகிறார், ஜிணே - வாழ்க்கை, நாமேவீண - நாமம்
இல்லாத, வ்யர்த்த - வீணை!

ராமகிருஷ்ணீ - ராமகிருஷ்ணனுடைய, பந்த - வழி, க்ரமியேலா - நடந்து செல்லுதல்,

ஞானதேவராகிய நான் சொல்கிறேன் நாமம் இல்லாத வாழ்க்கை வீணாகிவிடும்!

ஆதலால் ராமகிருஷ்ணனின் வழியில் நடக்கிறேன்!!

24. ஜப தப கர்ம க்ரியா நேம தர்ம,

ஸர்வாகட ராம பாவ ஸூத்த.

ந ஸோட ரே பாவோ டாகீ ரே ஸந்தேஹோ,

ராமக்ருஷ்ண டாஹோ நித்ய போட.

ஜாத வித்த கோத குளஸீல மாத,

பஜே கா த்வரித பாவனாயுக்த.

ஞானதேவா த்யானீ ராமக்ருஷ்ண மனீ,

வைகுண்ட புவனீ கர கேலே

(i). ஜப - ஜபம், தப - தவம், கர்மா - செயல்கள், க்ரியா - யோக செயல்கள், நேம - நியமம், தர்ம - தர்மம்!

ஸர்வாகட - அனைத்திலும், ராம - ராமர், பாவ - பாவம், ஸூத்த - சுத்தம்!!

அனைத்துமாக இருக்கும் இராமனை சுத்தமான பாவத்தோடு ஜபம், தவம், செயல்கள், யோக செயல்கள், நியமம், தர்மம் செய்ய வேண்டும்!!

(ii).ந - இல்லை, ஸோட - விட்டுவிடுதல், ரே - ஓ மனிதா(டேய்), பாவோ - பாவம், டாகீ - விட்டுவிடுதல், ரே - ஓ மனிதா, ஸந்தேஹோ - ஸந்தேகம்!

ராமகிருஷ்ண - ராமகிருஷ்ணன், டாஹோ - உரக்கசொல்லுதல், நித்ய - தினமும், போட - செய்தல்!!

ஓ மனிதா! பாவத்தை விட்டு விடாதே, ஓ மனிதா! சந்தேகத்தை விட்டுவிடு! தினமும் ராமகிருஷ்ணா என்று உரக்கச் சொல்!!

(iii).ஜாத - ஜாதி, வித்த - தனம், கோத - கோத்திரம், குள - குலம், ஸீல - நடத்தை, மாத - புகழ்!

பஜே கா - பஜனை, த்வரித - விரைவாக, பாவனாயுக்த - அதிபாவம்!!

ஜாதி, தனம், கோத்திரம், குலம், நடத்தை எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு அதிகமான பாவத்தோடு விரைவாக வா பஜனை செய்வதற்கு!!

(iv). ஞானதேவா - ஞானதேவன், த்யானீ - தியானம், ராமகிருஷ்ண - ராமகிருஷ்ணன், மனீ - மனது!

வைகுண்ட - வைகுண்டம், புவனீ - லோகம், கர - வீடு, கேலே - முடிந்தது!!

ஞானதேவனாகிய நான், ராமகிருஷ்ணனை மனதில் தியானிக்கிறேன், ஆதலால் என் வீடே வைகுண்டமாக மாறியது!!

25. ஜாணீவ நேணீவ பகவந்தீ நாஹீ,

ஹரி உச்சாரணீ பாஹீ மோக்ஷ ஸதா.

நாராயண ஹரி உச்சார நாமாசா,

தேதே களிகாளாசா ரீக நாஹீ.

தேதீல ப்ரமாண நேணவே வேதாஸீ,

தே ஜீவ ஜந்துஸீ கேவீ களே.

ஞானதேவ பள நாராயணன பாட,

ஸர்வத்ர வைகுண்ட கேலே அஸே.

(i). ஜாணீவ - அறிந்தவன், நேணீவ - அறியாதவன், பகவந்தீ - பகவான், நாஹீ - இல்லை! ஹரி - ஹரி, உச்சாரணீ - சொல்லுதல், பாஹீ - உறுதி, மோக்ஷ - மோக்ஷம், ஸதா - எப்பொழுதும்!!

பகவானுக்கு அறிந்தவன், அறியாதவன், அறிவாளி, மூடன் என்று பேதம் கிடையாது!

எவர்கள் எப்பொழுதும் ஹரி நாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மோட்சம் உறுதி!!

(ii). நாராயண - நாராயணன், ஹரி - ஹரி, உச்சார - உச்சரிப்பது, நாமாசா - நாமத்தை!

தேதே - அங்கே, களிகாளாசா - கலிகாலன், ரீக - நுழைதல், நாஹி - இல்லை!!

நாராயண நாமம் எங்கு உச்சரிக்கப்படும்ோ, அங்கு கலிகாலன் நுழைய மாட்டான்!!

(iii). தேதீல - அங்கே, ப்ரமாண - உண்மையான, நேணவே - இல்லை, வேதாஸ் - வேதம்!

தே - அது, ஜீவ - ஜீவன், ஜந்துஸ் - ஜந்துக்கள், கேவீ - எப்படி, களே - தெரியும்!!
எதை வேதத்தால் கூட உண்மையாக அறிய முடியாதோ, அதை ஜீவ ஜந்துக்கள் எப்படி அறிய முடியும்!!

(iv). ஞானதேவா - ஞானதேவர், பள - பலன், நாராயணா - நாராயணன், பாட - பாடுவது!

ஸர்வத்ர - எங்கும், வைகுண்ட - வைகுண்டம், கேலே - முடிந்தது, அஸே - ஆனது !!

ஞானதேவர் கூறுகிறார், நாராயணா என்று பாடியதினஃ பலனாக எங்கும் வைகுண்டமாக மாறியது!!

26. ஏகதத்வ நாம த்ருட தரீ மனா,

ஹரீசி கருணா யேயீல துஜீ.

தேநாம ஸோபாரே ராமக்ரருஷ்ண கோவிந்த,

வாசேசீ ஸத் கத ஜபே ஆதி.

நாமாபரதே தத்த்வ நாஹீ ரே அன்யதா,

வாயா அணிக பந்தா ஜாசீ ஜணீ.

ஞானதேவ மெளன ஜபமாள அந்தரீ,

தரோன்ஃ ஸ்ரீஹரி ஜபே ஸதா.

(i). ஏகதத்வ - ஒரே தத்துவம், நாம - நாமம், த்ருட - உறுதி, தரீ - பிடித்துக்கொள், மனா - மனது!

ஹரீசீ - ஹரியின், கருணா - கருணை, யேயீல - கிடைக்கும், துஜீ - உனக்கு!!

ஏக தத்துவமான ஹரி நாமத்தை உறுதியாக மனதிலே பிடித்துக்கொண்டால், ஹரியின் கருணை உனக்கு கிடைக்கும்!!

(ii). தே - அது, நாம - நாமம், ஸோபா - சுலபம், ரே - அவன், ராமகிருஷ்ண - ராமகிருஷ்ண, கோவிந்த - கோவிந்தன்!

வாசேசீ - சொல்லுதல், ஸத் கத - உண்மையாக, உரக்க, ஜபே - ஜபம், ஆதி - முதலில்!!

ராமகிருஷ்ண கோவிந்தன் என்ற நாமம் மிகவும் சுலபமானது. ஆதலால் முதலில் இந்த நாமத்தை உண்மையாக உரக்க ஜபிக்கவேண்டும்!!

(iii). நாமம் - நாமம், பரதே - உயர்ந்தது, தத்த்வ - தத்துவம், நாஹீ - இல்லை, ரே - டேய், அன்யதா - மற்றவை !

வாயா - பிரயோஜனமற்றது, அணிகா - அதை தவிர, பந்தா - வழி, ஜாசீ ஜணீ - செல்வது!!

நாமத்தைவிட உயர்ந்த தத்துவம் மற்ற எதுவும் இல்லை, மற்ற வழிகளில் செல்வது பிரயோஜனமற்றது ஆகும்!!

(iv). ஞானதேவ - ஞானதேவர், மௌன - மௌனம், ஜபமாளா - ஜெபமாலை, அந்தரீ - உள்ளாக்குள்ளே!

தரோனி - பிடித்துக்கொண்டு, ஸ்ரீ ஹரி - ஹரி, ஜபே - ஜெபம், ஸதா - எப்பொழுதும்!!

ஞானதேவனாகிய நான் ஜெபமாலையை மனதில் பிடித்துக்கொண்டு மௌனமாக ஸ்ரீஹரியை எப்பொழுதும் ஜபம் செய்கிறேன்!!

27. ஸர்வ ஸுக கோடீ ஸாஹீ ஸாஸ்த்ரே நிவடீ,

ரிகாமா அர்தகடீ ராஹு நகோ.

லடிகா வ்யவஹார ஸர்வ ஹா ஸம்ஸார,

வாயா யேரஜார ஹரிவீண.

நாமமந்த்ர ஜப கோடீ ஜாயீல பாப,

க்ருஷ்ணநாமீ ஸங்கல்ப தநுனீ ராஹே.

நிஜவ்ருத்தி காடீ ஸர்வ மாயா தோடீ.

இந்த்ரியா ஸவடீ லபோ நகோ.

தீர்த வ்ரதீ பாவ தரீ ரே கருணா,

ஸாந்தி தயா பாஹுணா ஹரி கரீ.

ஞானதேவா ப்ரமாண நிவ்ருத்திதேவீ ஞான,

ஸமாதி ஸஞ்சீவன ஹரிபாட.

(i). ஸர்வ - எல்லாம், ஸுக - சுகம், கோடி - இனிமையான, ஸாஹி - ஆறு, ஸாஸ்த்ரே - சாஸ்திரம், நிவடி - தேர்ந்தெடுத்தல்!

ரிகாமா - இது இல்லாமல், அர்தகடி - அரை நொடி, ராஹு - இருத்தல், நகோ - கூடாது!!

எல்லாவற்றிலும் சுகத்தை கொடுக்க கூடியதும், இனிமையானதும், ஆறு சாஸ்திரங்களால் கண்டெடுக்கப்பட்டதுமான இதை அரை நொடி கூட நாமம் இல்லாமல் இருக்கக்கூடாது!!

(ii). லடிகா - மாயத்தோற்றம், வ்யவஹார - விவகாரம், ஸர்வ - எல்லாம், ஹா - இது, ஸம்ஸார - உலகியல்,

வாயா - பிரயோஜனமில்லை, யேரஜார - வருவதும் போவதும் (பிறப்பு இறப்பு), ஹரி வீண - ஹரி இல்லாமல்!!

இவ்வுலகமெல்லாம் மாய விவகாரமே. ஹரியில்லாமல் பிறப்பும், இறப்பும் வீணே!!

(iii). நாமமந்திர - நாம மந்திரம், ஜப - ஜபம், கோடி - கோடிகள், ஜாயீல - சென்றுவிடும், பாப - பாவம்!

க்ருஷ்ணநாமீ - கிருஷ்ணனுடைய, ஸங்கல்ப - சங்கல்பம், த்ருனி - தக்கவைத்தல், ராஹே - இருத்தல்!!

நாம மந்திர ஜெபத்தால் கோடி பாவமும் அழிந்துவிடும் !

ஆதலால் கிருஷ்ணனின் நாமத்தை வைராக்கியத்துடன் தக்கவைத்துக்கொள்ள வேண்டும்!!

நிஜவ்ருத்தி - உலகியல் அறிவு பூர்வமான எண்ணங்கள், காடி - விட்டுவிடுதல், ஸர்வ - எல்லாம், மாயா - மாயை, தோடி - உடைத்தல்!

இந்திரியா - இந்திரியங்கள், ஸவடி - மாயா மயக்கம், லபோ - மறைந்து, நகோ - கூடாது!!

உலகியல் அறிவு பூர்வமான எண்ணங்களை விட்டுவிட்டு, எல்லா மாயையும் உடைத்துவிட்டு, மறைந்து இருந்து மயக்கும் இந்திரிய சுகத்தில் மயங்கக் கூடாது!!

தீர்த - தீர்த்தம், வ்ரதீ - விரதம் இருப்பவன், பாவ - பாவம், தரீ - தரித்தல், ரே - ஓ மனிதா, கருணா - கருணை!

ஸாந்தி - அமைதி, தயா - தயை, பாஹுணா - விருந்தாளி, ஹரி - ஹரி, கரீ - செய்தல்!!

பாவத்தோடு தீர்த்த விரதங்களை தரித்துக்கொண்டு இருப்பவனுக்கு விருந்தாளியாக கருணை, சாந்தி, தயை நிறைந்த ஹரியே வருகிறார்!!

ஞானதேவா - ஞானதேவர், ப்ரமாண - சத்தியமாக, நிவ்ருத்திதேவீ - நிவ்ருத்திநாதர், ஞான
-ஞானம்!

ஸமாதி - மனம் ஆத்மாவில் லயித்தல், ஸஞ்ஜீவன - உயிருடன், ஹரிபாட - ஹரிபாட்டு!!

ஞானதேவராகிய நான் சத்தியமாக சொல்கிறேன், இதுவரை நான் கூறிய அனைத்துமே என் குருவாகிய
நிவ்ருத்திநாதர் கூறியதே!

மேலும் என் குருநாதரின் அருளாலும், ஹரிபாட்டை அனுபவித்தாலும் ஸஞ்ஜீவன சமாதி
(உயிருடன் மனம் ஆத்மாவில்லயித்தல்) அடைந்து ஹரி பாட்டை பாடுகிறேன்!!